

[Justitsministeren]

Denne udformning af lovreglerne er udtryk for, at der skal udvises forsigtighed med anvendelsen af retshåndhævelsesarrest, og det er også mit indtryk, at der bliver udvist tilbageholdenhed med anvendelsen af denne bestemmelse ved vore domstole. Men dette kan ikke på nogen måde føre til, at man siger, at man kan undvære bestemmelsen. Efter min mening ville det være helt og ganske uacceptabelt, såfremt man ikke kunne varetægtsfængsle efter disse regler, f.eks. i drabsager og i grove voldtægtsager.

Jeg må derfor afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når jeg har bedt om en kort bemærkning, gælder det lovforslag nr. L 16, som er fremsat af justitsministeren. Jeg er vidende om, at det er en genfremsættelse, selv om jeg ikke var til stede selv som ordfører på det tidspunkt, hvor det blev behandlet i sidste samling. Men det, som får mig til at gå herop så tidligt, er, at når man læser lovforslag nr. L 16 igennem, kan man se, at der er en hel del ting, der er blandet sammen, færdselsloven, retsplejeloven osv. Jeg må sige til justitsministeren, at det ville have været bedre, om man eventuelt havde delt det i mindst to lovforslag – også af hensyn til, hvis justitsministeren ønskede at få noget af det igennem. Derfor har jeg egentlig undret mig over, at justitsministeren ikke af sig selv har delt det op i 2–3 forskellige lovforslag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo alt sammen ændringer af retsplejeloven. Jeg mener ikke, vi skal ændre retsplejeloven hver anden dag; derfor er det naturligt og rigtigt, at vi samler bestemmelser, som det er sket i dette tilfælde.

Desuden mener jeg, det var en rigtig fremgangsmåde, at lovforslaget, som det skete, blev fremsat i maj måned og fik en førstebehandling, således at der har været tid til yderligere overvejelser og debat om disse bestemmelser. Det var da også mit indtryk efter den førstebehandling, der dengang fandt sted, at der var en så væsentlig tilslutning til de fleste bestemmelser her i tinget, at der skulle være gode muligheder for at få forslaget igennem i denne samling.

Jimmy Stahr (S):

En af de gode ting ved, at lovforslaget blev fremsat første gang i maj, var jo, at vi kunne få lejlighed til at gå dybere i det, få lejlighed til at diskutere det i relevante forsamlinger, og det har vi også gjort. Det gør jo, at man bliver nødt til at sige en del også her ved denne behandling.

Men jeg vil skynde mig. Jeg vil springe over de to første punkter i første omgang – dem, der drejer sig om kompetencen og de udenretslige afgørelser. Der kan jeg stort set henviser til det, jeg sagde i maj måned.

Derpå vil jeg vende mig til de to mere kontroversielle punkter i lovforslaget. Det er spørgsmålet om isolation og spørgsmålet om varetægtsfængsling.

Jeg skal afholde mig fra at sige nye ting om selve begrebet isolation. Det ville vist også være umuligt. Der er vel ikke et emne inden for justitsministeriets område, der er diskuteret mere den sidste halve snes år; og når man læser betænkninger og høringssvar, er det jo heller ikke den lysende klarhed, der just åbenbarer sig for øjnene af én.

Det er også sådan, at flere af os i de mellemgående år har taget nogle ture og ændret nogle holdninger og meninger. Jeg skal gerne her tilstå, at jeg for en 6–7 år siden mente, at man helt kunne afskaffe isolationen. Jeg udtalte det også offentligt i Roskilde ved en lejlighed, som hr. Bernhard Baunsgaard, som nu desværre ikke er til stede, ynder at omtale. Jeg kom ved den lejlighed tilsyneladende til at genere en ung radikal, og det beklager jeg selvfølgelig. Jeg ved ikke, om han senere er blevet socialdemokrat eller konservativ, eller om han på trods af mine skår er vedblevet at være radikal.

Vi talte dengang om at begrænse isolation, og det har vi talt om ved flere lejligheder. Vi talte dengang også om 1 måned, og alt andet taget i betragtning vil vi nok i dag betragte dette forslag som bedre end justitsministerens.

Hvis man spørger mig om, hvad i papirerne der får mig til at mene, at 1 måned er bedre end 3 måneder, vil jeg blive de pågældende svar skyldig. Der er for mig alene tale om, at efterforskningen kan kræve en isolation, men at det ud fra humane betragtninger, som jeg altså ikke kan belægge med nogen endegyldige undersøgelser, kan være